

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΕΥΡΗΜΑ

.....

Όλα τα παιδιά έτρεξαν γρήγορα κοντά στη Χριστίνα. Κάθισαν στην παραλία και το επεξεργάζοντουσαν μέχρι που νύχτωσε. Αποφάσισαν να το πάρει στο σπίτι της η Χριστίνα, μιάς κι εκείνη το είχε δει, και κανόνισαν να βρεθούνε την επόμενη μέρα για να καταλάβουν τι είναι.

Εκείνο το βράδυ η Χριστίνα ξύπνησε από έναν θόρυβο, σαν τρίξιμο πόρτας. Άνοιξε τα μάτια της και είδε μια σκιά να βγαίνει από το δωμάτιό της. Φοβισμένη πήρε ένα φακό και βγήκε από το δωμάτιο για να εξερευνήσει το σπίτι. Τίποτα περίεργο. Κανένας άγνωστος. Όλα στη θέση τους. Γύρισε στο κρεβάτι της πιστεύοντας ότι ήταν ιδέα της. Ξαφνικά ανακάλυψε πως έλειπε το εύρημά της. Κοίταξε σε όλο το δωμάτιο, αλλά το παράξενο αντικείμενο δεν ήταν πουθενά. Έψαχνε όλο το βράδυ, αλλά μάταια.

Την επόμενη μέρα στη συνάντηση, η Χριστίνα διηγήθηκε τι είχε συμβεί. Ο Αντώνης πρότεινε να ψάξουν όλοι μαζί στο σπίτι της Χριστίνας. Μόλις η μαμά της Χριστίνας τους είδε να ψάχνουν με μεγάλη αγωνία, απόρησε.

-Τι ψάχνετε τόσο ώρα; Ρώτησε.

-Ένα περίεργο αντικείμενο που είχα ανακαλύψει χθες την ώρα που παίζαμε. Το είχα βάλει στο κομοδίνο μου. Απάντησε η Χριστίνα και κοίταξε μήπως ήταν κάτω απ' το κρεβάτι της.

-Ένα περίεργο πράγμα καλυμμένο με φύκια; Ρώτησε η μαμά της.

-Ναι. Το είδες; Είπε το κορίτσι.

-Νόμιζα ότι ήταν άχρηστο και το πέταξα στα σκουπίδια. Απάντησε η μαμά της.

Τα παιδιά έτρεξαν γρήγορα έξω από το σπίτι, πήραν το λεωφορείο και πήγαν στο σπίτι του Ανδρέα του οδοκαθαριστή. Ευτυχώς ήταν εκεί. Του εξήγησαν τι έψαχναν κι

εκείνος τους είπε πως ένα τέτοιο αντικείμενο είχε δει να το παίρνει ο Ευτύχης (ένας άλλος οδοκαθαριστής). Τους έδειξε το σπίτι του και τους συμβούλεψε, όμως, να μην έχουν πολλά πάρε δώσε με εκείνον. Ύστερα έφυγαν τρέχοντας.

Τα παιδιά χτύπησαν την πόρτα. Ένας παράξενος ψηλός κύριος με μία μαγειρική ποδιά άνοιξε.

-Τί θέλετε στο σπίτι μου; Ρώτησε. Μόλις του εξήγησαν αυτός τους έδιωξε, γιατί θεώρησε ότι τον λένε κλέφτη. Τα παιδιά όμως δεν τα παράτησαν. Την επόμενη μέρα πήγαν και αγόρασαν τον κατάλληλο εξοπλισμό για να μπορέσουν να μπουν στο σπίτι του Ευτύχη. Μόλις ο οδοκαθαριστής έφυγε, τα παιδιά μπήκαν στο σπίτι του. Άνοιξαν την πόρτα και χωρίστηκαν σε ομάδες για να το βρουν πιο εύκολα. Τελικά το βρήκαν μέσα στο συρτάρι του γραφείου του. Ξαφνικά άκουσαν κλειδιά στην πόρτα. Ήταν ο Ευτύχης. Τα παιδιά σάστισαν. Ευτυχώς ο Αριστοτέλης είχε μια ιδέα. Με τα σκοινιά που είχαν αγοράσει θα κατέβαιναν από το παράθυρο.

Η αποστολή τους ήρθε εις πέρας. Το μόνο που τους έμενε ήταν να καταλάβουν τι είναι. Όμως είχε νυχτώσει. Την επόμενη μέρα τα παιδιά έβγαλαν τα φύκια από πάνω του. Το εύρημα ήταν ένα σκαλιστό ξύλινο κουτί. Το άνοιξαν. Μέσα είχε κάποιους μικρούς πάπυρους με αρχαίες Αιγυπτιακές γραφές και ζωγραφιές.

Σύντομα το παρέδωσαν στο Αρχαιολογικό μουσείο. Το γεγονός φυσικά γνωστοποιήθηκε και τα παιδιά εμφανίστηκαν στις ειδήσεις. Τους αποκάλεσαν « μικρούς Αρχαιολόγους ». Οι ζωές τους είχαν αλλάξει!